

Voorganger: Ds. Elsbeth Grüteke-Vissia (Zeewolde)

Overdenking: "Gezien worden" n.a.v. Johannes 21: 1-19

Gemeente van onze Heer, Jezus Christus.

Inleiding

Misschien heb je het wel eens meegemaakt, ik hoop het in elk geval. Iemand ziet iets in jou. Iets waarvan jezelf nog nauwelijks kunt geloven dat je het zou kunnen. Zelf heb je je twijfels, *kan ik het wel*, maar er is iemand die het jou ziet doen. En juist dat geeft je het vertrouwen om het te doen. Klinkt het cryptisch? Een *voorbeeld* dan maar.

Zelf maakte ik dit mee toen ik theologie ging studeren naast mijn werk voor de radio. Een oude wijze vriend, zelf predikant, moedigde mij daarin aan. Als ik hem sprak, vroeg hij altijd naar mijn studie, naar waar ik mee bezig was, hoe ik dat vond. Uit alles sprak dat hij mij wel als predikant zag, sterker nog dat hij er blij van werd. Hij was er bij toen ik bevestigd werd en kwam geregeld luisteren als ik voorging. Ik kan me voorstellen dat jullie ook van dit soort verhalen kunnen vertellen. Over een vader of moeder, een onderwijzer, een leidinggevende, een vriend of vriendin, een dominee, of wie dan ook die jou aanspoorde om iets te doen of te worden terwijl jezelf daar nog zo je twijfels bij had. Iemand die je aanmoedigt. Ik gun het iedereen.

Dit is wat er gebeurt in het verhaal uit Johannes 21 dat we net hoorden. De setting is heel mooi. Verdrietige vissers die maar gaan vissen, want wat moeten ze anders, nu Jezus is gestorven. Dan een strand met daarop een vuurtje, een kleine BBQ, Jezus zelf die met hen eet. Op dat strand gebeurt het, een intensief gesprek tussen Jezus en Petrus. Een gesprek waarin Petrus helemaal gezien wordt, met al zijn goede en al zijn slechte punten. Een gesprek ook, waarin Jezus Petrus een heel belangrijke taak toevertrouwt: *de zorg voor zijn volgelingen*, voor zijn schapen. Jezus ziet iets in Petrus. Petrus die Jezus heeft verraden, die opvliedend is, ongeduldig, die de weg die Jezus aflegt maar moeilijk kan meemaken, die heel veel tijd nodig heeft om te begrijpen wie Jezus is, en wat Hij komt doen. Die Petrus krijgt een taak van Jezus, en het vertrouwen dat hij het kan.

Dit verhaal gaat over hoe Jezus in onze diepste menselijke verlangens opstaat, ons aanraakt, ons tegemoet komt. Over hoe Jezus onze diepste verlangens vervult. Je kunt dit het verhaal van de vervulde verlangens noemen. Niet een vervulling die leidt tot een afsluiting. Zo van: *ze leefden nog lang en gelukkig*. Nee, een vervulling die leidt tot een leven waarin je als mens mag groeien en bloeien, tot je recht mag komen. Niet een verhaal van een toverstaf, die alles ineens goed tovert, maar een realistisch verhaal over

hoe een mens in de gebrokenheid en de modder van het bestaan tot bloei mag komen door de liefde en de genade van God.

Het verhaal

Een groepje van Jezus' leerlingen heeft net een paar turbulente dagen achter de rug. Jezus, hun vriend, met wie ze een flinke tijd zijn opgetrokken is aan het kruis genageld, gestorven en in een graf gelegd. Er zijn wel verhalen dat Hij is opgestaan uit de dood, dat het graf leeg is. Maar voor dit groepje leerlingen is dat nog niet helemaal duidelijk. Ze zijn verdoofd, moe en verdrietig. Ga maar na hoe je je voelt als er iets ingrijpends in je leven gebeurt. Je zit in een achtbaan en je bent moe en in de war. Petrus gaat dan maar doen wat hij zo goed kan, vissen. Dat is vertrouwd, dat kent hij. En dat is precies waar je naar verlangt na een groot verlies. Hij neemt een paar vrienden mee het water op. Wat je ook altijd merkt na een ingrijpende gebeurtenis in je leven, denk aan ons nu net uit de corona-crisis aan het opstaan, weer voorzichtig aan het opstarten, voetje, voetje voor voetje, niets voelt meer zoals vroeger. Het licht van de crisis valt over alles wat je doet en kent. Zo vergaat het Petrus en zijn vrienden ook. Hun net blijft leeg, zelfs vissen lukt niet meer. Zie je wel. En dan is er opeens een man op het strand die roept dat ze het heel anders aan moeten pakken. Doe het anders, doe eens gek, gooi je net uit aan de andere kant van de boot. Een opdracht die helemaal ingaat tegen wat gebruikelijk is. Jezus staat de vissers aan te moedigen op de kant. En ze doen het, de vissers. Met resultaat, het net zit vol vis. Zou jij dat doen, luisteren naar de aanmoediging die Jezus geeft? Best lastig. Maar wat heb je te verliezen?

Ontbijt op het strand

Dan wordt duidelijk wie die roepende man op het strand is, het is Jezus. Petrus is zo enthousiast dat hij in het water springt om naar Jezus toe te zwemmen. Dat impulsieve dat past bij Petrus. Er brandt een vuurtje, het ruikt naar versgebakken brood en naar heerlijk geroosterde vis. Uitnodigend, daar wil je wel gaan zitten na een paar uur hard werken, na ruim een jaar corona-crisis. Ze zijn nog wat onwennig de mannen, maar als Jezus hen brood en vis aanbiedt, eten ze.

Doorvragen

Dan richt Jezus zicht tot Petrus. Misschien lopen ze even een eindje weg van het vuurtje om onder vier ogen met elkaar te kunnen praten. Petrus, die net

verheugd uit de boot in het water sprong om bij Jezus te kunnen zijn, krijgt nu een gesprek met Jezus alleen. Dat moet spannend geweest zijn, enerzijds is Petrus vol verlangen naar Jezus, aan de andere kant, er is wel het nodige gebeurd. Petrus heeft Jezus maar liefst drie keer verraden, ook dat zit in zijn hoofd. Een herkenbaar gevoel? Aan de ene kant wil je graag gezien worden door Jezus, door God. Maar aan de andere kant schaamt je je misschien over wat je hebt gedaan, wat je hebt gedacht, over wie je bent. Een mengeling van verlangen en schaamte, van willen en terughoudendheid. Het kan je doen aarzelen om echt op Jezus af te stappen, om het er echt op te wagen met Hem. Misschien helpt het je om te kijken hoe Jezus met Petrus spreekt. Ik vind dat een geruststelling die ruimte geeft, die helpend is. Een gesprek dat laat zien dat Jezus ons altijd opzoekt in onze eigen situatie, op de plek waar we ons bevinden, in ons hart met daarin alles wat er in ons leven gebeurd is. En ja dat is eng, dat is spannend maar het is ook het mooiste wat er kan gebeuren.

Confronterend gesprek

De manier waarop Jezus met Petrus spreekt, is confronterend. Maar je kunt ook anders naar dit gesprek kijken. Wat doet Jezus? Hij wil duidelijk weten of Petrus van Hem houdt. Waarom zou Hij dat willen weten. Petrus volgt Hem toch al heel lang, en ja, hij heeft een paar keer flink de plank misgeslagen, maar hij is Jezus blijven volgen. Dan moet hij toch wel van Jezus houden? Ik denk ook niet dat Jezus de vraag stelt omdat Hij twijfelt over de liefde die Petrus voor Hem voelt. Blijkbaar gaat het om iets anders. Hoe vaak vragen wij heel oppervlakkig iets aan iemand anders? Zo van: *hoi, hoe gaat ie, hoe is het met je?* Dan is het niet de bedoeling dat de ander je heel uitgebreid gaat vertellen hoe het gaat. Je wilt eigenlijk alleen 'goed' als antwoord horen. Ook weer klaar, afgehandeld. Jezus is hier op iets anders uit. Hij wil echt iets weten, hij vraagt door. Zo gaat dat: *Houd je van mij?* Ja. *Houd je echt van mij?* Ja. *Houd je echt van mij* voor de derde keer. Nu komen de emoties bij Petrus boven. Dat zal een combinatie van verdriet zijn over alles waar de liefde niet uit bleek en het is een oprecht gevoelde liefde. Jezus haalt dat naar boven door zijn doorvragen, doordat Hij het echt wil weten. Jezus wil echt weten hoe het met Petrus is, wat er in zijn hart leeft. Hij vraagt net zolang door totdat Petrus zichzelf helemaal blootgeeft.

Hoe vaak maak je nou mee dat iemand echt zo in jou geïnteresseerd is, dat iemand echt de moeite neemt om door te vragen, om jou de ruimte te geven om je hart echt te openen, om iemand mee te laten kijken met wat er zich in jou afspeelt? Dit is een verhaal dat gaat over verlangens. Een verlangen naar een ontmoeting met de opgestane Heer, een ver-

langen om echt gehoord en gezien te worden. Een verlangen om aanvaard en gezien te worden als een mens met mogelijkheden, zo herkenbaar.

In het intieme gesprek tussen Petrus en Jezus geeft Jezus Petrus een belangrijke opdracht. Jezus, die weet dat Hij binnenkort de aarde zal verlaten, zegt twee keer tegen Petrus: *Hoed mijn schapen, wijd mijn schapen*, en vervolgens: *volg mij*. Wat een opdracht! Petrus krijgt de taak om voor de mensen te zorgen die bij Jezus horen, om hen te leiden!

Petrus, de opvliegende, gepassioneerde, soms driftige Petrus. Ja, er is in het verleden veel gebeurd. Petrus heeft flinke steken laten vallen, hij was niet altijd betrouwbaar en toch, krijgt hij deze belangrijke opdracht. Jezus ziet Petrus, Hij ziet echt ook alles wat er aan Petrus mankeert, maar Hij ziet ook de liefde van Petrus, zijn verlangen en Jezus vertrouwt hem het allerbelangrijkste toe, de zorg voor de gelovigen. Is dat niet prachtig, is dat niet ontroerend? Dit verhaal raakt tot in je ziel. Hier zien we genade in de praktijk.

Toepassing

Dit is een verhaal over verlangens, over lagen van verlangen, zoals we die allemaal kennen. Jezus is opgestaan uit de dood en Hij is aan zijn leerlingen verschenen, drie keer. Dat de dood is overwonnen, dat Jezus leeft, dat vervult ons diepste verlangen. Dat we gezien worden ook. De opgestane Heer moedigt ons aan om 'ons net' eens aan de andere kant uit te gooien. Om Hem te vertrouwen als Hij iets van ons vraagt dat ingaat tegen wat wij gewend zijn. Om Hem te volgen. De opgestane Heer spreekt met zijn leerlingen, met Petrus, met Johannes. Hij ziet wie zij zijn, wat hun mogelijkheden en onmogelijkheden zijn. Hij heeft ze lief en vertrouwt hen, en ons, iets belangrijks toe. We worden door Hem gezien. Misschien maakt dat je heel blij, misschien zegt het je niet zoveel of zit je er niet op te wachten. Hoe je er ook bij zit, de levende Heer ziet jou, kent jou en nodigt je uit om Hem te volgen. *Volg mij*, zegt Hij, tegen jou, tegen u, tegen mij.

De maaltijd en slot

Jezus heeft een maaltijd voorbereid, een ontbijt op het strand. Er is brood en vis, en Jezus is er zelf bij, het levende brood. Jezus spreekt met Petrus en met de discipelen en Hij breekt het brood, Hij deelt ervan uit. Hij deelt zichzelf uit. **Jezus nodigt ons uit aan zijn maaltijd.** Onze verlangens naar Hem, naar heelheid, naar genezing, naar volheid, naar stabiliteit, naar opnieuw beginnen, worden door Hem gezien. Hij vervult onze verlangens, midden in ons gebroken bestaan. Wij mogen gaan zitten, bij dat vuurtje, op het strand en **wij mogen eten, met de opgestane Heer.**

Amen